

О. Ю. Косміна

Забашта Галина Василівна

ЗАБАШТА Галина Василівна (09. 04. 1956, Київ) – художниця декоративно-ужиткового мистецтва. Дочка [Василя](#), сестра [Ростислава Забашт](#). Премія ім. К. Білокур (2009). Член НСХУ (1982). Закін. Львів. інститут прикладного та декоративного мистецтва (1978; викл. [М. Безпальків](#), Є. Коцюба, *В. Овсійчук*, *В. Шелест*). Працювала художником-модельєром Респ. будинку моделей трикотаж. виробів (Київ, 1978–79) та Львів. будинку моделей (1980); у Києві – художником цеху декор.-приклад. мистецтва комбінату монум.-декор. мистецтва творчо-вироб. об'єдн. «Художник» (1980–91); ст. викл. каф. моделювання костюма технол. інституту легкої промисловості (1992–94); від 1996 – викладач дит. худож. школи № 9; від 1999 – в інституті декор.-приклад. мистецтва та дизайну: від 2008 – доцент кафедри худож. текстилю та моделювання костюма. Основні галузі – худож. текстиль, автор. та сценіч. костюм. Від 1978 – учасниця всеукр., всесоюз. та міжнародних художніх виставок, 1999–2006 – міжнар. пленерів худож. текстилю. Співорганізаторка Всеукр. пленеру «Жива традиція: текстиль, кераміка» (м. Богуслав Київ. обл.).

Фотоілюстрації

Основні твори

автор. костюми та худож. текстиль – колекція одягу за мотивами традиц. вбрання України для Міжнар. виставки в Загребі (1979); костюми за мотивами мистецтва Київ. Русі – «Ярославна», «Княгиня» (обидва – 1979), ансамбль одягу «Українське бароко» (1980), «Дивопах» (1987); костюми за мотивами робіт М. Приймаченко – «Маки», «Букет», «Будяк» (усі – 1989); ліжники – «Зоря», «Гори і потоки» (обидва – 2001); костюми – «Карпати», «Різдвяний» (обидва – 2002); сценіч. костюми – для тріо «Золоті ключі» (1980-і рр.), Р. Кириченко – «Росава» (1980), «Чураївна» (1990), «Козачка» (2004), вокал.-інструм. ансамблів «Росава» (1980) та «Чураївна» (1994), концерту-вистави «Золотий камінь» Н. Матвієнко – «Велика богиня», «Жриця», «Храм», «Ангел», «Душа», театру сучас. хореографії «Сузір'я Аніко», ансамблю давньої музики (усі – 1998), тріо бандуристок «Вербена» (1999), камер. хору «Хрещатик» (2004); витинанка «Відлуння» (2006); декор. панно – «Спіраль буття» (2007), «Сіяч» (2008).

Рекомендована література

1. Гарматюк Н. Образність концертного вбрання в творчості Г. Забашти // Народознавчі зошити. 2007. № 3;
2. Чегусова З. Художниці-викладачі Київського державного інституту декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука як носії традицій львівської школи // ОМ. 2009. № 3;
3. Чегусова.

Бібліографічний опис:

Забашта Галина Василівна / О. Ю. Косміна // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-17165>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).